

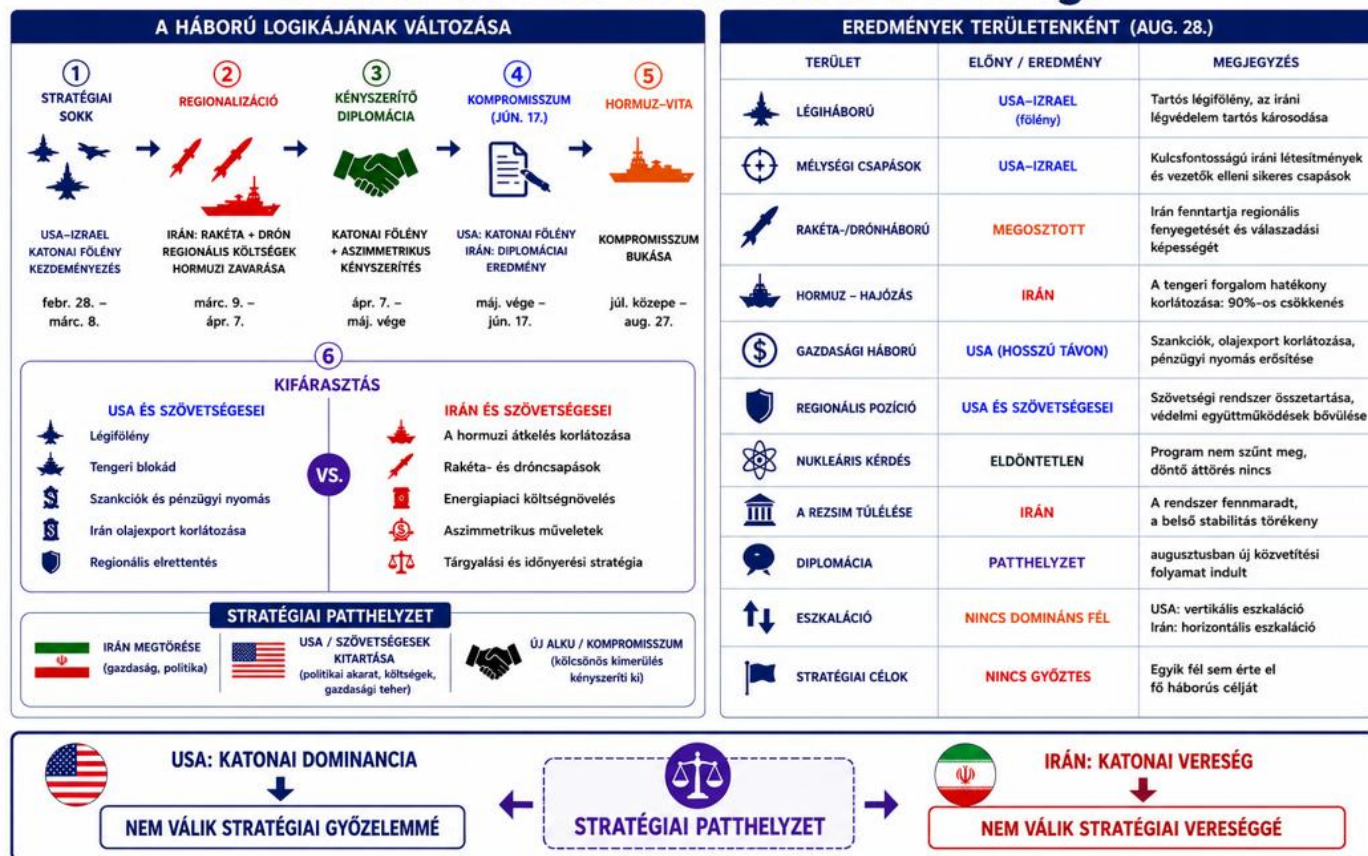
Hat hónap háború – A 2026-os Irán elleni háború értékelése II.: A háború mérlege

Hat hónap változó dinamikájú háborút követően a konfliktus értékelésében három kiemelt tényezőt értékelünk: a katonai erőviszonyokat, az eskalációs dominanciát és a háború paradoxonát.

Katonai erőviszonyok. Az Egyesült Államok megőrizte légifölényét, Irán pedig nem képes megakadályozni területének támadását. Azonban miközben a hagyományos katonai képességek terén Washington domináns, Irán aszimmetrikus eszközei az adott hadszíntér jellemzői miatt jelentősen ellensúlyozni tudják a hatásokat. A hosszú háború ugyanakkor az amerikai fegyverkészleteket is terheli: a csapásmérő és elfogó lőszerkészletek korlátozottsága stratégiai tényezővé vált, mert már nem tartható fenn a magas felhasználási ráta más hadszínterek elrettentő képességének gyengítése nélkül, ami a hadműveletek szakaszosságát és szüneteltetését is kikényszerítette.

Eszkalációs dominancia. Washington a vertikális katonai eskalációban erősebb; Irán horizontálisan eskalál: a tengeri kereskedelmet, az energiaellátást és a globális gazdasági hatásokat is a konfliktus részévé tette. Irán nem uralja a Hormuzi-szorost, de képes akadályozni annak normális használatát. Augusztus végére Washington a katonai eskalációról a gazdasági kényszerítés és a diplomácia kombinációjára helyezte át a hangsúlyt, de nem áll rendelkezésére rövid távon hatásos kényszerítő eszköz.

A 2026-os Irán elleni háború mérlege

© SV/SD Consulting

A háború paradoxona. Bár az Egyesült Államok katonailag fölényben van, de nem volt képes megnyerni a háborút, és be kellett látnia, hogy a kulcskérdésekben (nukleáris program, Hormuz, rezsimváltás) a katonai erőfölény nem bír döntő szereppel. Irán katonailag sokat veszített, de eddig megakadályozta stratégiai vereségét és új kényszerítő eszközökre lelt Washingtonnal és világgal (Hormuz), valamint a regionális államokkal szemben (kritikus infrastruktúra sebezhetősége) is. Hat hónap után elhúzódó, népszerűtlen patthelyzetként írható le a háború, amelyben Irán súlyos veszteségei ellenére megőrizte aszimmetrikus képességeinek jelentős részét, ezzel tárgyalóképes partner maradt.

2026. augusztus 28.